

New York Timesi bestsellerite autor

CARLA NEGGERS

Viies raamat

KEVAD
SÄMBLAMÄEL

Swifti jõeoru romaan

Carla Neggers
The Spring at Moss Hill
2016

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Krista Saar
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2016 by Carla Neggers
© 2017 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B03324917
ISBN 978-9949-82-062-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Mu emale,
kes õpetas mulle ja nii paljudele teistele, kuidas õmmelda

ÜKS

„MIS sa arvad, mida üks eradetektiiv tahaks lasta mul tema külmikusse ja sahvrisse varuda?“

See provotseeriv küsimus tuli Ruby O'Dunnilt Swifti Jõe universaalkaupluses, Knights Bridge'is Massachusettsis vähemalt sajandivanuse ehitise kassaaparaadi ees. Ruby rääkis Christopher Sloani, kohaliku tuletõrjuga. Kylie Shaw, kes seisis nägemisulatuses väljas veinisektioonis, oli märganud neid kauplusse tulemas. Nüüd ta soovis, et oleks nende vestlusele suuremat tähelepanu pööranud. Eradetektiiv? Mis eradetektiiv?

„Ta on Beverly Hillsist,“ vastas Christopher. „Mina alustaksin sellega.“

„Ta töötab Beverly Hillsi ühe advokaadibüroo heaks. Ma ei tea, kas ta on tegelikult Beverly Hillsist.“

„Piisavalt lähedalt.“

„Oleks olnud lihtsam, kui ta oleks peatunud mu ema juures. Emal on täielikult varustatud köök.“

„Emal on ka kitsed.“

„Ära lase mul nüüd pihta hakata. Ma puhastasin täna hommikul nende latrid. Ema juures on hullumaja. Seal isegi paar päeva peatumist oleks palju paluda. Samblamägi on palju parem valik.“

Kylie hoidis kõvasti kalli šampanja pudelist kinni.

Samblamägi?

Samblamägi oli endine 19. sajandi kübaravabrik, mis oli läbi teinud laialdase uuenduskuuri ja avatud märtsis kontorite, koosolekuteruumi ja korteritega. Ta oli kolinud ühte selle neljast pööningustilis korterist viis nädala tagasi. Seni oli ta ainus üürnik. Ta leppis sellega, et teised kolm korterit ei jää kauaks tühjaks, aga ta polnud kunagi – mitte kordagi – kujutlenud, et sinna kolib eradetektiiv kasvõi ajutiselt.

Tal jäi kuulmata, mida Chris Rubyle vastuseks ütles. Ruby jätkas juttu metsaseentest, käsitööjuustust ja artišokkidest, kuid Chris soovitas tal lõpuks keskenduda põhilisele. „Pane külmikusse üks kuuspakk,“ ütles ta. „See oleks tore.“

Ruby pomises midagi, mida Kylie ei kuulnud, ja Chris lahkus ilmselt omaenda kuuspakiga.

Kylie pani šampanja oma ostukorvi. Ta oli endale lubanud, et ootab tähistamisega, kuni nartsissid hakkavad õitsema, ja nüüd olid need kindlasti õites. Viimane kord, kui ta oli värske õhu kätte läinud ja proovinud midagi tähistada, oli olnud augustis. Ta oli siis viibinud Red Sox'i mängul koos ühe negatiivse läbipõlenud puusepaga, kes nurises seitsme punktilöömisvõimalusega mängutuuri üle. Kylie oli tundnud kergendust, kui mäng ei läinud lisatuurile, ja öelnud mehele, et oli saanud kõne oma õelt, veterinaariatudengilt Tufts'is, selleks et pääseda tagasisõidust Knights Bridge'i koos selle mehega. Kunagi enne seda oli ta jaganud pudelit veini ühe üleoleva skulptoriga Pariisis, tähistades oma esimest lasteraamatut nii autori kui illustreerijana. *Need väikeste laste joonistused, mida sa teed, on armsad, Kylie, kuid...* Mees oli õlgu kehitanud, jättes ta kujutlema ülejäänut, mille ütlemiseks ta teeskles liiga viisakas olevat. Ta ei suudaks illustraatorina elatist teenida, sest see ei olnud tõeline kunst, neist polnud mingit kasu, igaüks suudaks seda teha. Just seda laadi oli see *õlakehitus* olnud.

Kylie suundus oma korviga kassaaparaadi juurde. Ta võib alati juua šampanjat üksinda rõdul ning öelda tänutundega toosti tähtedele ja kuule.

Võibolla kutsuda ka too Beverly Hillsi eradetektiiv.

See oleks alles päev. Ta ei kavatsenud teha midagi, et eradetektiivu uurivat huvi esile kutsuda.

Ruby tõstis kassaaparaadi kõrval parajasti korvi letilt maha. Kylie oli linnas – universaalkaupluses, raamatukogus, linnaametis, kus nende ema töötas – kohanud kõiki nelja O'Dunni õde, aga ei tundnud ühtki neist hästi. Ta oli Knights Bridge'i kolinud eelmisel suvel ja kinnitas endale pidevalt, et tahab siinseid inimesi tundma õppida, ent seni olid nad

jäänud lihtsalt tuttavateks, mitte aga saanud sõpradeks. Ruby ja Ava, kahemunakaksikud ja O'Dunnidest noorimad, olid teatrikooli viimase kursuse tudengid, Ava New Yorgis, Ruby Bostonis. Naturaalne punapea nagu ta kolm öde, oli Ruby värvunud oma juuksed ploommustaks ja sidunud ereroosa salliga taha. Ta kandis pikka musta seelikut, valget T-särki ja teksariidest jakki mustade saabastega ja ilma mingite eheteta.

„Oh, Kylie, tere,“ ütles Ruby. „Ma ei näinud sind seal taga.“

„Ma ei suutnud veinile vastu panna.“

„Ah. Šampanja, nagu ma näen. Suurepärane. Kas sa kuulsid Chris Sloani ja mind äsja rääkimas? Üks eradetektiiv tuleb homme Californiast siia. Ta peatub korteris, mis on sinu oma vastas üle koridori.“

„Mida ta uurib?“

„Üks tema klientidest korraldab järgmisel laupäeval Samblamäel meistriklasi,“ vastas Ruby. „Daphne Stewart – tal on juured siin linnas.“

„Ta oli siin eelmise aasta septembris *vintage*-moe näitusel raamatukogus,“ ütles Kylie. „Hollywoodi kostüümidisainer. Ma mäletan.“

„Kas sa käisid?“

„Ei, ma ei käinud.“ Ta oli jännanud ühe projektiga, enne kui see ära saata. Töö oli talle alati ettekäändeks, et ta ei ole seltskondlikum. „Kuulsin, et sellel oli suur edu.“

„See moenäitus kogus palju raha raamatukogu ja ajalookselti jaoks.“ Ruby tõstis oma korvi käsivarrele. „Daphnel on iseloomu. Russ Colton – see eradetektiiv, kes homme tuleb – kindlustab, et kõik on Daphne saabumiseks valmis. Sellest tuleb Samblamäe esimene avalik üritus. Sa peaksid tulema, Kylie. Sa elad otse sealsamas.“

„Täna. Ma mõtlen sellele.“

Ruby tõstis korvi üles. „Ma pean selle täitma. Peaksin liikuma hakkama. Tore oli sind näha.“

„Sind samuti,“ ütles Kylie, kuid Ruby oli märganud kedagi tuttavat ja hakanud juba piki konservtoidu vahekäiku minema.

Kylie asetaskorvi letile.

Eradetektiiv ja lugupeetud pikaajane Hollywoodi kostüümidisainer teel linna – Samblamäele.

Just see, mida ma vajan.

Ta hoidis oiet tagasi. Kui ta ei suutnud vaimustust teeselda, on kõige parem olla neutraalne.

Ta võttis oma ostud korvist välja. Lisaks šampanjale oli ta valinud maitsestatamata jogurti, Cheddari juustu, linaseemneleiva, kohvi ja kevadise segurohelise, kõik kohalikud tooted tema vaikeses New Englandi* osas Bostonist läänes.

Pärast ostude eest maksmist astus Kylie välja. Teda tervitas ilus aprillikuu õhtupoolik nagu soe naeratus sõbralt. Ta silmitses meeldivalt omapärast maalilist linnakeskust. Ta seisis peatänaval, vastas linnaväljak – ovaalse kujuga muruplats, mida ümbritsesid klassikalised majad, raamatukogu, kirik, raekoda ja peotäis väikesi ärisid. Pikk talv oli oma haarde vabastanud. Rohi oli roheline, puud lehtimas ja nartsissid õites. Ta oli töötanud lakkamatult nädalaid – isegi kuid – ja viibimine soojas kevadõhus tundus uskumatult hea, peaaegu nagu oleks ta ise jälle ellu ärganud.

Ta märkas peatänaval veidi kaugemal tumedajuukselist laiaõlgset Christopher Sloani. Christopher oli kuuest Sloanide lapsest viies ja tal oli neli vanemat venda. Kylie ei suutnud ette kujutada, et tal oleks viis venda. Tal polnud ühtki venda. O'Dunnid, Sloanid ja teised perekonnad olid elanud Knights Bridge'is aastakümneid, isegi terveid sugupõlvi. Ruby ja Chris olid koos üles kasvanud. See lõi sidemed ja tuttavlikkuse, mida Kylie ei suutnud oma adopteeritud linnas teeselda.

Või ei tahtnud.

Vähemalt mitte praegu.

Ta pani oma ostud jalgrattakottidesse, teadlik ebamäärasest ebamugavustundest eradetektiivis suhtes Samblamäel. Asi polnud ainult selles, et ta polnud tema saabumisest põnevil. Ta oli neil kuudel Knights Bridge'is näinud vaeva, et endale mitte tähelepanu tõmmata.

Age küll see kõik välja kujuneb, kinnitas ta endale, istudes oma rätale. Tal oli šampanjat, toitu ja kohvi. Niipea kui ta tunnetab, et see Russ Colton kavatseb talle probleeme tekitada, saab ta end päevadeks oma

* New England – Uus-Inglismaa, osariikide rühm USA kirdeosas. (Tõlkija)

korterisse peita, rahul oma kurjade kaabakate, nägusate printside ja söakate printsesside maailmas.

* * *

Samblamägi oli isegi laupäevase õhtupooliku jaoks vaikne. Kylie pori täis pritsitud Mini oli ainus sõiduk parkimisplatsil, mis oli nii uus, et seal polnud ainsatki auku või lohku. Ta tundis kümnemeilist edasi-tagasi sõitu oma reielihastes, kui ta rattalt maha hüppas. Ta oli nautinud kerget tuult ja kevade värskeid lõhnu õhus selle aasta seni kõige soojemal päeval.

Ta haaras oma ostud jalgrattakottidest ja tegi neile kiire ülevaatus. Tal oli kuidagi õnnestunud mitte midagi katki teha või välja valada. Ta hakkas telefoni jakitaskusse libistama, kui nägi, et tal on häälesõnum.

Tema õde Lila, kolm aastat noorem, ikka veel rängalt töötamas veterinaariatudengina Bostonis. Samuti ikka veel krooniline muretseja, kes oli veendunud, et tema ainus õde on muutumas erakuks.

Kylie kuulas sõnumit, naeratades selle ettearvatavuse peale. „Ma loodan, sa ei vasta sellepärast, et oled sõpradega aega veetmas. Helista tagasi ükskõik millal. Tahtsin lihtsalt tere öelda.“

Lila oli teadnud juba nelja-aastaselt, et ta tahab saada loomaarstiks nagu nende isa. Ta polnud kunagi kõikuma lõonud. Kyliet oli alati rohkem huvitanud piltide joonistamine loomadest, kes Shaw' kliinikus sisse ja välja käisid, kui nende opereerimine.

Ta polnud koos sõpradega aega veetnud. Tal oli õe helistamine kuulumata jäänud, sest ta oli jalgrattasõidu ajaks oma telefoni kinni pannud.

Ta helistab Lilale hiljem tagasi.

Kylie jättis ratta eesukse kõrvale tugirestile ja läks mööda majadevahelist käiku elamuhooneni, mis oli kahest tellisfassaadiga hoonest väikseim, moodustades vabriku või vähemalt selle, mis algsest kompleksist alles oli jäänud. Palmilehtedest õlgkübarate tärkavat turgu varustav vabrik, ehitatud aastal 1860, asus väikesel jõel linna äärealal. Selle nimekaim tõusis teisel pool teed ülespoole.

Samblamägi oli üks paljudest küngastest ja laugetest mägedest, mis moodustasid mägismaa ja aitasid selle piirkonna atraktiivseks teha kui joogiveeallika suurlinliku Bostoni jaoks. Kausikujuline Swifti jõe org oli jäänud